

Xavier López Vivancos. Filòleg i escriptor

Versió íntegra de l'article publicat a El Punt Avui el 30 de novembre de 2013

Que estaquin els gossos

Hem assistit fa poc a l'enèsim linxament mediàtic d'una persona afí al sobiranisme, aquest cop el senyor David Fernández. Hem vist els tertulians regirar-se, ensenyar les genives roents i les dents afilades, i tibar la corretja que sosté la mà flàccida i benvolent de l'amo. I, és clar, també els hem sentit bordar.

Dies enrere va tenir lloc al Born una xerrada sobre *Victus*, d'Albert Sánchez Piñol, dins el cicle *Barcelona. Novel·la Històrica*, un dels primers actes del Tricentenari, i precisament David Fernández, al costat del mateix novel·lista i el conseller Ferran Mascarell, va dir unes paraules que, tot i la seva obvietat, cal anar repetint: el procés engegat a Catalunya no és contra els espanyols, sinó contra l'Estat, contra les seves elits polítiques i econòmiques, i contra el govern que el representa. Aquesta evidència, que es fonamenta entre altres coses en el fet que molts som descendents de persones nouvingudes, té les seves excepcions: entre els espanyols hi ha un col·lectiu integrat per un seguit d'individus que, per imperatiu de l'espai de què disposem, direm que són, si més no, gent dolenta i menyspreable, i també hi ha, com en qualsevol altre indret, gent molt influenciable.

Els uns formen part d'una nova cadellada de feixistes, que han mamat l'odi a la diferència i la diversitat, i es creuen dipositaris de la veritat absoluta. S'amaguen rere ulleres fosques i passamuntanyes, i els coneixereu per les seves maneres. Són els que entren impunement a la Delegació de la Generalitat a Madrid un Onze de Setembre amb l'ànim d'ofendre i d'atemorir. Els altres pertanyen a una massa social que es deixa entabanar fàcilment. Es tracta d'una canilla dòcil i aparentment enraonada, de gent com ara la que integra les associacions de víctimes del terrorisme que, per anar a una concentració contra l'excarceració de presos que ja han complert condemna, esgrimeixen la sempiterna bandera espanyola, com si fos una arma, i es converteixen així en una marea negra d'enaltiment del pensament únic i esperit de revenja.

Tots plegats són titelles en mans dels mitjans de comunicació que mouen els fils de tot allò que es pugui enfrontar, amb més o menys ferotgia, a l'exercici democràtic, la voluntat d'un poble i el respecte a la diversitat en tots els àmbits. Molts dels que actuen al circ mediàtic voldrien sentir-se gladiadors i no passen de bufons... Ara bé, cada dia tenen més seguidors, perquè cada dia hi ha més gent que es deixa manipular. En nom d'una pretesa autoritat moral, foten pals de cec a tort i a dret, i no deixen créixer enlloc ni un bri d'esperança en l'ésser humà i la seva dignitat. A la capçalera dels seus programes de ràdio i televisió, hi haurien de plantar un cartell que digués "*cuidado con el perro*".

I en l'últim esglaó d'aquesta escala involutiva hi ha els polítics de tots colors, encara que estiguin aparcats al capdavant d'una entitat bancària, aquelles

elits polítiques i econòmiques de què parlàvem al principi, amb les quals ens trobarem a l'infern, que s'amaguen darrere d'una constitució que ells mateixos van menysprear i que ara interpreten segons els seus interessos. No hi podia faltar tampoc el monopoli de la por i la doctrina, dels estaments militar i l'eclesiàstic; ni els esportistes, els artistes i els intel·lectuals afectes al nou règim uniformador —què se n'ha fet d'aquella progressia que s'oposava a aquests excessos i tripijocs?

Aquesta gentalla es nega a demanar perdó pels seus crims i les seves mentides; rebutja per sistema qualsevol avenç en matèria social i democràtica, i ens escanya mentre ens diu que ens estima i que no pot viure sense nosaltres. Fa passes enrere per intentar tornar al seu paradís perdut, la pretesa glòria dels temps més foscos que ens ha tocat viure en tres-cents anys. No saben badar la boca per fer altra cosa que no sigui bordar. I què hi tenen, al davant? Un os dur de rosegar: una societat madura i compromesa, que assumeix el gran desafiament d'exercir el seu dret a la llibertat.

Sant Gregori, 19 de novembre de 2013
Xavier López Vivancos
Filòleg i escriptor